

Τώρα που διάβασες την ιστορία «Αχ, εκείνα τα παπούτσια» συμπλήρωσε τα κενά επιλέγοντας το σωστό επίθετο σύμφωνα με το κείμενο.

Ο Ηλίας ονειρευόταν να αγοράσει ένα ζευγάρι μποτάκια.

Ήταν ένα ζευγάρι μποτάκια με
ρίγες.

Πίστευε πως φορώντας αυτά τα παπούτσια θα γινόταν ο
πιο στην τάξη.

Η γιαγιά όμως ήθελα να του αγοράσει
μπότες για το χειμώνα.

Όταν στη Γυμναστική του σκίστηκε το παπούτσι, ο κύριος Γιάννης του πρόσφερε ένα άλλο ζευγάρι παπούτσια λέγοντάς τους: «Φαίνεται ότι χρειάζεσαι ένα ζευγάρι παπούτσια».

Ήταν ένα ζευγάρι παπούτσια που έμοιαζε με τα παπούτσια του Μανώλη, του ξάδερφού του.

Η γιαγιά χαρακτήρισε πολύ την πράξη του κυρίου Γιάννη.

Ωστόσο, οι συμμαθητές του τον κορόιδεψαν. Όλοι εκτός από τον Αντώνη.

Η γιαγιά είχε μαζέψει χρήματα στην άκρη και αποφάσισε να αγοράσει τα παπούτσια που ήθελε ο Ηλίας.

Όταν όμως πήγαν στο πρώτο μαγαζί, είδαν ότι τα παπούτσια ήταν πολύ

Τότε πήγαν να δουν μήπως υπήρχαν σε κάποιο μαγαζί με είδη.

Ίσως κάποιο παιδί τα έδωσε επειδή δεν του έκαναν πια ή επειδή είχε δύο ίδια ζευγάρια.

Στο μαγαζί βρήκαν
μπότες, παντόφλες, σανδάλια,
ψηλοτάκουνα, μα δε βρήκαν αυτά που έψαχναν.

Μετά από πολλές προσπάθειες, στο
μαγαζί βρήκαν ότι έψαχναν.

Μαύρα παπούτσια με δυο λευκές ρίγες. Μποτόκια.

Η καρδιά του Ηλία χτυπούσε δυνατά καθώς έβγαζε τα
του παπούτσια και ανέβαζε τις
του
κάλτσες.

Τα παπούτσια όμως του ήταν

Τότε η γιαγιά του είπε: «Αχ, Ηλία δεν μπορώ να ξοδέψω
χρήματα για παπούτσια που σου είναι
».

Ο Ηλίας δυσκολεύοταν να περπατήσει με τα παπούτσια και κούτσαινε. Αποφάσισε όμως να τα αγοράσει.

Η γιαγιά τον κοίταζε δίχως να λέει κουβέντα για τα τόσο του πόδια που ζορίζονταν να μπουν στα τόσο μικρά παπούτσια του.

Ο Ηλίας περίμενε τα παπούτσια να ανοίξουν και αναγκαζόταν να φοράει στο σχολείο τα παπούτσια που του είχε δώσει ο κύριος Γιάννης.

Μια μέρα, κατά τη διάρκεια του μαθήματος ο Ηλίας πρόσεξε ότι τα παπούτσια του φίλου του, του Αντώνη, ήταν

Τα πόδια του Αντώνη φαίνονταν
από τα πόδια του Ηλία.

Η γιαγιά προσκάλεσε τον Αντώνη στο σπίτι για φαγητό και
τον είδε να παρατηρεί με θαυμασμό τα παπούτσια του
Ηλία.

Ο Ηλίας μετά από πολλή σκέψη αποφάσισε να χαρίσει τα
παπούτσια του στον Αντώνη. Ήταν, άλλωστε το μόνο
παιδί που δεν είχε γελάσει με τα παπούτσια που είχε
δώσει ο κύριος Γιάννης στον Ηλία.

Ο Αντώνης εκείνη την ημέρα χαμογελούσε πλατιά με τα του παπούτσια.

Ο Ηλίας ένιωθε
πρόσωπο του Ηλία, αλλά
του παπούτσια.

βλέποντας το
όταν κοίταζε τα δικά

Όσπου ξεκίνησε να χιονίζει. Η δασκάλα φώναξε στα
παιδιά να φορέσουν τις μπότες τους.... Τότε ο Ηλίας
κοίταξε στην τσάντα του και βρήκε ένα
ζευγάρι μπότες. Ήταν αυτό ακριβώς που
χρειαζόταν... Όπως είχε πει και η γιαγιά!

Τέλος